

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Olsker, Rutsker, Rø,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Ud giver:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 488

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 2. Juli

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1937

Skilsmisse.

Efter det Engelske.

—o—

Benaja Widdup, Fredsdommer i en af Tennesees 'allernyeste Nybygder, nød sin Aftenpibe i Kontordøren. En spættet Høne gik højt klagende omkring paa »Hovedgaden«.

Langt borte fra hørtes Raslen af gamle Hjul, der nærmede sig, og ud af en Stovskey kom Bjergbonden Ransie's Oksekærre med Ransie og Kone paa Kuskesædet — Konen gusten, træt i Øjnene og Ransie seks Fod høj, brun af Hud og lyshaaret, med Bjergenes uforstyrrelige Rø over Ansigt og Skikkelse.

Benaja stak hurtigt sine Fødder i Skoene og rettede sig, da de steg ned og kom ind paa »Kontoret«.

— Vi to, sagde Konen med sin tonløse Stemme, vi vil skilles.

— Ja, skilles, gentog han. Vi kan ikke forliges. Der er ensomt nok i Bjergene for to, der holder af hinanden. Men naar hun hvæser a' ham som en gal Kat, eller er tvær som en søvrig Natugle, hvorfor skal en Mand saa blive sammen med — —

— Og naar han trækker om med Maaneskinsmænd og Bandler og drikker Wisky og plager en ihjel med sine sultne Hunde.

— Og naar hun kaster Gryde-laaget i Hovedet paa ham og smider kogende Vand efter den bedste Hund i Bjergene og ikke vil lave Mad.

— Hvor kan en Kone lave Mad, naar Manden ikke giver En Penge dertil!

Her var Fredsdommeren blevet færdig med sine Forberedelser. Han placerede de to i Stuenes eneste Stole, aabnede en Lovbog og kiggede i den: »Love og Statutterne siger intet om denne Domstols Ret til at afgøre Skilsmisssager. Men, da det er tilladt Fredsdommeren at gifte Folk, saa maa han ogsaa kunne skille dem.«

Ransie trak en Femdollarseddels frem af Tobakspungen. — Den fik jeg for et Bjørneskind, det er alt, hvad jeg har.

— Betalingen for Skilsmisbevilling ved denne Domstol er fastsat til fem Dollars, sagde Dommeren og trak Sedlen til sig.

Derpaa nedskrev han langsomt og med stor Anstrengelse følgende, som han gav sig til at oplæse for de to: »Kundgøres herved: at Ransie Bilbro og Hustru Ariela er mødt for mig og har lovet, at de ikke vil ære, elske eller adlyde hinanden hverken i gode eller onde Dage, og, da de er sunde paa Legeme og Sjæl, tilstaas dem herved Skilsmisbevilling. Hvilket I begge haver

at rette Eder efter, hvortil Gud giver Eder Bistand«.

Dommeren vilde række Ransie Papiret, da Ariela standsede ham.

— Vent lidt, sagde hun. Jeg vil ha' min Ret. Han skal betale til mig. Jeg maa tage hen til min Bror, men jeg har ingen Sko. Har Ransie Raad til at lade sig skille, kan han vel sørge for, at jeg ikke gaar barfodet.

Ransie var stum af Forbauselse — det er utroligt, hvor underfundig en Kvinde kan være.

— Ariela, spurgte Dommeren, hvad mener De, der tilkommer Dem?

— Fem Dollars.

— Det er en rimelig Fordring, Ransie. Domstolen befaler Dem at betale Klageren denne Sum.

— Saa maa det vente til i Morgen, sagde Ransie, jeg har kun, hvad jeg gav Dem.

— Sagens Afgørelse udsættes til i Morgen, sagde Dommeren.

— Lad os saa tage hen til Onkel Ziah, sagde Ransie, der kan vi sove i Nat.

Saa gik de.

Dommeren trak Skoene af igen, tog sin Aftenavis, tændte en ny Pibe og satte sig til at læse, indtil det blev mørk Aften. Saa lukkede han »Kontoret«, og gik hjem til sit Bjælkehus paa den anden Side et lille Stykke Skov.

Da han langsomt slentrede hen ad Skovstien, traadte pludselig en formummet Mand i Vejen for ham.

— Jeg vil ha' Deres Penge, sagde han. Gør ingen Vrøvl! Jeg bliver let nervøs, og min Finger ryster paa Aftrækkeren.

— Jeg har kun en Femdollarseddels.

— Rul den sammen, stik den ind i Bøsepipen og gaa saa!

Dommeren forsvandt snarest muligt.

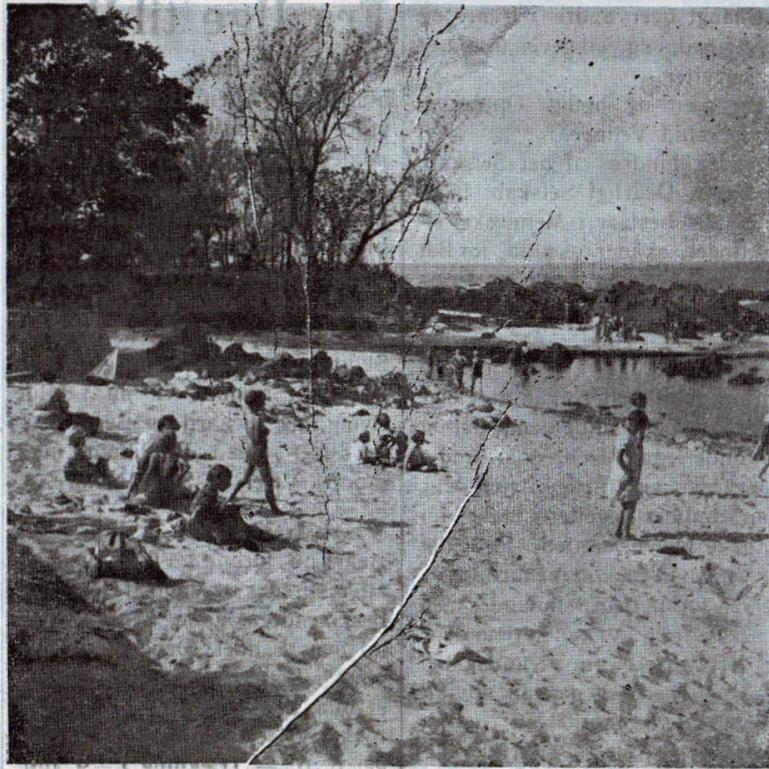
Næste Morgen mødte Ransie og Ariela igen i Kontoret. I Dommerens Nærværelse gav Ransie sin Kone en Femdollarseddels.

Benaja saa nøje paa den, den syntes at have været rullet sammen og var krøllet — men brugte Sedler er tit krøllede.

Han sagde intet og rakte dem hver Deres Genpart af Skilsmisbevillingen. De stod og fingerede ved den uden at se op.

Ariela talte først: — Saa tager du vel i Aften op til Hytten? Der ligger Brød i Tindaasen paa Hylden, og Skinken gemte jeg i Gryden for at Hundene ikke skulde æde den. Glem nu ikke at trække Uret op i Aften. Og saa vil jeg da sige Farvel, hvis du bryder dig om det.

— Jeg er vel ingen hel Træklods, sagde Ransie med en Mine som en Martyr; men du har nok saa travlt med at komme af Sted, at du ikke gider tale

Allinge Badestrand.

med mig.

Ariela tav og puttete Penge-sedlen ind paa Brystet. Benaja fulgte dens Forsvinden med et dybt bekymret Blik.

I næste Nu lyste det op i hans Ansigt. Han fik en Ide.

— Der bliver ensomt i Nat deroppe mellem Bjergene i den gamle Hytte, Ransie, sagde han. Ransie saa ud af Døren og over mod de fjerne Bjerge.

— Det bli'r der, men, naar Folk skaber sig gale og vil skilles, saa kan ingen holde paa dem.

— Der var nok en anden En, der vilde skilles, sagde Ariela.

— Der er heller ingen, der ønsker, at nogen skal blive.

— Ingen har sagt, at man ikke ønskede det.

— Og — der er ingen, der kan trække det Ur op; saa det ser meget galt ud.

— Vil du ha' jeg skal ta' hjem med dig og trække Uret op, Ransie? spurgte Ariela usikkert, men meget hurtigt.

Ransies Ansigt var som stivnet i Ensomheden, mens hans store Næve greb Arielas lille brune Haand.

— Jeg har nok ikke været mod dig, som jeg skulde.

— Mit Hjerte er derhjemme i Hytten hos dig, Ransie, hviskede hun.

— Kom, lad os sætte os i Kærren og naa hjem inden Solen gaar ned, sagde han.

De gik hen mod Døren, men standsedes af Dommeren.

— I Staten Tennesees Navn forbyder jeg Eder at trodse dens Love og Statutter! Husk, I er ikke mere Mand og Hustru! I er lovmæssigt skilte og har ingen Ret til at vende tilbage sammen. Ariela greb Ransies Haand.

Skulde hun miste ham nu, da alt var saa godt!

— Men, fortsatte Benaja værdigt, Domstolen har Ret til atter at forbinde Eder ved Ægteskabets skønne Ceremoni — hvad der koster fem Dollars at erlægge straks.

Ariela trak Sedlen frem og rakte Benaja den.

Rødmen steg atter op i hendes Kind, da hun Haand i Haand med Ransie hørte Vielsesritualet udtalt over dem. — — — Saa hjalp Ransie hende op i Kærren, der atter raslede af Sted mod de fjerne blaa Bjerge.

Fredsdommeren satte sig igen i Døren, strøgkærtegnende over Sedlen og puttete den i Lommen. Saa stoppede han sin Pibe og røg videre.

Taskenspillerens Mesterstykke.

—o—

Om den berømte Taskenspiller Hodin, som i sin Tid opholdt sig i Rom, fortælles følgende:

Paven havde ønsket at se en Prøve paa hans Kunst, og Hodin spekulerede paa at udfinde et rigtigt forbløffende Kunststykke, da Tilfældet kom ham til Hjælp.

En Dag stod han inde hos en Ven, der var Urmager, da et Bud fra en af Kardinalerne kom for at hente et Ur. Da han var gaaet, fortalte Urmageren Hodin, at Kardinalen satte stor Pris paa Uret, som han ansaa for enestaaende, hvilket det dog ikke var, da en ung Mand for et Par Dage siden havde villet sælge ham et Ur Mage til for 500 Kroner.

Hodin fik en lys Idé og bad sin Ven at skaffe det Ur, paa hvilket han saa lod Kardinalens

Vaaben indgravere, saa at de to Ure lignede hinanden aldeles.

Paa den bestemte Aften kom han saa for at vise Paven sine Kunster.

Endelig kom Turen til hans Mesterstykke. Han bad om at laane et Ur, men afviste flere, de var for almindelige. Til sidst tilbød Kardinalen ham sit, Hodin tog det, beundrede det og tabte det saa »af Vanvare«, saa at Glasset knustes.

Kardinalen blev vred, men i Stedet for at tage Uret op, satte Hodin sin Hæl paa det og knuste det til alles Forfærdelse, naturligvis ikke mindst til Kardinalens.

Det var naturligvis det købte Ur, han havde knust, det andet laa roligt i hans Lomme.

Han samlede nu Stumperne sammen, puttete dem i et Gevær. — Nej se! udbrød han saa og kiggede ned i Bøsepipen. — Aldrig har jeg set noget saa mærkeligt!

De tilstedeværende blev naturligvis nysgerrige, men ingen vilde se i Bøsepipen før Paven. Dette havde Hodin naturligvis beregnet, og medens Paven kiggede, puttete Taskenspilleren Uret i hans Lomme.

— Jeg kan ingen Ting se, sagde Paven leende. De andre kunde naturligvis heller ikke se noget.

— Ja—ja, sagde Hodin,—saa affyrer jeg Bossen ud gennem Vinduet, og alligevel vil jeg derved skyde Uret ned i en af de tilstedeværendes Lommer.

— Lov nu ikke for meget, min gode Troldmand! lo Paven. — Hvis jeg nu forlangte, De skulde skyde det ned i min Lomme?

— Godt, som deres Hellighed befaler! Hodin affyrede Bossen med Stumperne ud gennem Vinduet og bad Paven føle i Lommen, af hvilken denne til sin egen og alle de andres grænseløse Forundring tog Kardinalens Ur, som var aldeles uskadt.

Dagen efter fik Hodin fra Paven en Snusdaase af Guld besat med Diamanter. FM

En Udpantning.

—o—

Det var det første Aar, at min Hustru og jeg var bleven gifte; et lille Hus med Jord til og en Ko havde vi købt, men vi manglede endnu en hel Del Indbo.

Saa læste vi en Dag i Avisen, at der skulde holdes Auktion i en Naboby over en Mængde Indbo, og vi blev enige om at gaa derhen.

Dagen oprandt, og min Kone og jeg begav os til Auktionsstedet. Vi købte Borde og Stole, Spejle og Skilderier, Potter og

Pander m. m., saa meget, at vi maatte leje en Mand til at køre det til vort Hjem.

Min Hustru var meget glad over vort Indkøb; men jeg var meget betænkelig ved, hvordan vi skulde faa det betalt, naar Betalingsdagen kom; men der var seks Maaneders Kredit, og — tænkte jeg — kommer Tid, kommer Raad.

Men Tiden gik, og vi fik ikke Auktionsregningerne betalte.

Saa en Dag, som vi skulde til at nyde vor Middagsmad, blev der banket paa vor Dør, og da min Kone havde sagt »Kom ind«, traadte ind ad Døren tre Mænd, hvoraf den ene var en Øvrigheds-person.

— Vi kommer for at foretage Udpantning for nogle Auktionsregninger. De ikke har faaet betalt, sagde Øvrighedsmanden som Svar paa mit Spørgsmaal.

Jeg vidste, at min Pengepung kun indeholdt en meget lille Sum, og jeg saa allerede i Aanden vore to hyggelige Smaaavrelser kemisk rensede for alt, hvad der tjener til at live op i et Par Stuer, og min Hustru og jeg slængt i en Krog uden Seng og uden Dyner.

Jeg spurgte, om jeg ikke kunde faa Henstand, men det kunde der ikke være Tale om.

De tre Mænd bad mig nu an-vise, hvad jeg ønskede at faa »skrevet«. Jeg hentede en Overfrakke, et Par lange Skafte-støvler, og min Hustru kom frem med en Kjole fra hendes Pige-dage; men intet af dette faldt i Mændenes Smag; mit Jagtgevær, som jeg dernæst præsenterede, blev ogsaa kasseret.

Trods min Kones Bønner blev vor Ko »skrevet«, og Mændene bød Farvel og forsvandt, ladende mig og min Hustru tilbage, — hun i en saa oprevet Sindsbevægelse, at jeg ikke mindes at have set hende saa altereret hverken før eller senere.

Vor eneste Ko blev dog ikke solgt; det lykkedes os at skaffe Penge til at klarere Regningerne med; men siden den Tid har min Hustru og jeg saa vidt muligt vogtet os for at købe paa Kredit, idet vi har erindret denne gamle Talemaade: — De, der tager paa Borg, bereder sig Sorg.

Bøger og Blade.

Denne Uges Familie-Journal.

Niels Anesen forstaar at »male« et literært Billede, saa det staar levende for Læseren, — og i dette Nummer har han skrevet »Gudenaaens Saga«. Af Aage Heinberg finder vi en interessant Artikel om Japaneren Mikimoto, der i Dag er Verdens »Perlekonge« og Storerleverandør af avlede Perler til samtlige Verdens Juvelerfirmaer. En Mængde Opskrifter paa Drinks passende efter Dansk Smag — og ikke dyre at fremstille. — »Tempoet stiger, Raaheden aftager« — skriver Sportsmedarbejderen Ronald i denne Uges Nummer, og fortæller i sin Sportsartikel om Einer Ulrich, der i 20 Aar har været Fodbold- »Landsdommer« og hvad han har været ude for gennem sin Dommervirksomhed i henvend tusinde Fodboldkampe. — Endvidere er der almindeligt Læse- og Underholdningsstof i Mængde at fornøje sig med.

Det store Væddeløb.

—o—
Allesammen, eller da de fleste af os, vil gerne frem i Verden, frem til bedre Kaar — i hvert

Tilfælde i timelig Henseende. Det er som et stort Væddeløb, men rigtignok et af dem med Forhindringer.

Lad os engang for et Øjeblik gaa ud af de løbendes Rækker og være Tilskuere, thi vi kan, om vi vil, lære meget deraf, se, hvilke Hindringer det er, som holder de løbende og maaske ogsaa os selv tilbage, lære at kende de Fortrin, der har skabt Sejrherrer i Løbet. Vi vil da ogsaa faa at se, at meget af det, som vi selv regnede for ubetydelige Fejl, der ikke skulde kunne hindre os, netop slet ikke er saa ubetydeligt.

Vor Opræden kan være en saadan Hindring. Der findes Mennesker, som baade er ærlige og arbejdslystne, men deres Væsen er saa uheldigt og stødende, at de ofte kommer til at hindre deres egen Fremgang. De staar maaske langt over andre i Evner og Dygtighed, og alligevel kommer de bagefter.

En pæn og høflig Opræden vinder altid Venner.

Andre hindres af det Selskab, de søger. Daarlige Selskab, hvad enten det bestaar i Mennesker eller Bøger, skader os altid, for lidt efter lidt vil det sætte sit Præg paa os og berøve os vore Medmenneskers Tillid, Agtelse og Velvilje.

Det duer heller ikke at vælge sin Omgang blandt dem, der er os underlegne. Den, som under Løbet ser sig tilbage efter dem, som kommer bagefter i Stedet for at have Øjnene rettede fremefter og Vinden til at komme forbi dem, der er foran ham, han vinder heller ikke frem. Vi kan lære af dem, der er os overlegne i Kundskaber og Dygtighed, og de kan udvikle og vække vor Kappelyst.

Saa er der andre, som ikke mener, Fremtiden kan anvendes paa nogen bedre Maade end ved at more sig. Naturligvis skal hele vor Tid ikke anvendes til at slide og slæbe, vi maa ogsaa have Adspredelse og Hvile; men ogsaa den kan gøres frugtbringende. Gode Bøger, interessante Foredrag og lignende, Drøftelse af Spørgsmaal, som har Betydning for Livet, lagttagelse af alt det smukke, Naturen ejer, kan berige os; men at sidde Aftenerne igennem og hænge over Kortspil og Øl eller pjanke Tiden væk, gør os kun fattigere.

Der er Mennesker, som altid kommer for sent med deres Beslutninger og med at udføre dem. De kommer for saa vidt ogsaa for sent i Livets store Væddeløb. Inden de har faaet samlet saa megen Beslutningskraft, at de begynder at løbe, er allerede mange kommet et godt Stykke af Sted. Det duer ikke tvivlrådigt at staa og trippe, naar det gælder om at løbe. Naar Lejligheden er der, skal vi netop gribe den.

Saa er der en hel Del Mennesker, som ikke bryder sig om at komme i forreste Række af de løbende. De synes, det kan være godt nok at holde sig til Mellem-troppen, det kræver ikke saa mange Anstrengelser. Men har vi det paa den Maade, saa ender vi ikke med at være Løbere i anden Klasse, vi vil lidt efter lidt sakke agterud og ende i Bagtroppen.

Naar vi begynder Løbet, bærer vi os tit fejl ad, det er jo ganske naturligt. Men efterhaanden som Øvelsen i at løbe bliver større, bør ogsaa Fejlene blive mindre. For en hel Del Mennesker gælder det imidlertid, at de slet ikke faar mere Øvelse, fordi de ikke har ladet Fejlene belære dem, ikke høstet Erfaringer og søgt at gøre deres Dygtighed stedse større. Vi har alle faaet Evner, men det er

ikke nok. Det er Grundkapitalen, som vi skal forøge, stadigt arbejdede videre med.

Og saa er der nogle af os, som tror, at blot det ser ud, som vi løber, er det godt, — med andre Ord, han forsøger at faa andre til at tro paa en Dygtighed, som han i Virkeligheden slet ikke ejer. Han tror, det kommer mere an paa Skindet end Virkeligheden og bedrager derved sig selv.

Det er kun nogle faa af de Fejl, her er nævnt, som hindrer vor Fremgang. Ved alvorlig Selvprøvelse vil enhver af os let lære vor egen Svaghed at kende, de Fejl hos os selv, som hindrer os i at løbe.

Og at kende dem bør være det samme som at bekæmpe dem, thi først da kan vi haabe paa virkelig Fremgang. FM

Fra Uge til Uge.

Strandhotellet

afholder i Aften Hotellets første store Amatøraften og indsætter nogle store Præmier til de Sejrende. I den kommende Uge arrangeres nogle store muntre Fester, bl. a. en Skotte-Fest, hvor de to bedste Skottehistorier præmieres med 2 hele Flasker original skotsk Whisky, og der bl. a. uddeles Skottehuer og andre Ting til Publikum. Sæsonen er nu i fuldt Sving, og Richard og Bengt morer hver Aften Publikum med muntre Viser og Show-Numre.

Varelotteriet

staar nu foran 4. Trækning, og atter spredes et Væld af Gevinster bestaaende af gode, danske Varer ud over Landet. Den største Gevinst i Lotteriet er paa 10.000 Kr. et lille, dansk Hjem.

Fornyelsen slutter d. 5. — Salget d. 6. — Trækning 7.—9. Juli.

Biografen.

Efter en kort Tids Pause spiller Biografen i denne Uge den uhyre spændende og interessante Film »Den usynlige Mand«, hvis Thema er hentet fra Kemiens Verden.

I Palmehaven

hvor Constantin Hansens populære Rytmeband spiller i uafbrudt Tempo, har man indført en fast Amatøraften om Ugen, hvor alle aktive Deltagere bliver præmieret, og det viste sig i Tirsdags, at det ikke er saa faa talentfulde Turister og lokale Kræfter, der skyder Modet op i Livet og udvikler sine Talenter, ofte til Publikums Begjstring. Der var som altid fin Stemning fra først til sidst.

De bløde Hænder.

—o—

Anna sad ude i Lysthuset og broderede. Hun var en Pige paa nitten Aar, stærk og køn. Hendes bløde Hænder arbejdede øvet med Naal og Traad, og Mønstret med de brogede Farver voksede.

Ude i Marken gik det travlt til. Det var lige i Høstens Tid, der blev kørt ind, og Læs efter Læs svingede op ved Stakkepladsen for at tømmes for den rige, gyldne Byrde.

Nu kom der et Læs. Jens, Annas et Aar yngre Broder, var Kusk. Da han kørte forbi Haven, kunde han fra sin høje Plads se ned i Lysthuset.

— Nej, se, Frøken Anna, raabte han leende, — smid du bare det brogede Rimpeværk og kom ud og hjælp os med at køre Køret, — det ser ud til at blive Regnvej.

— Pas du blot dig selv, lille Jens, svarede hun slagfærdig og slog lidt med Nakken, — jeg skal rigtignok ikke have noget af at spolere mine Hænder i det grove

HOTEL SANDVIG (Palmehaven)

Hver Aften: Constantin Hansens populære Rytme-Orkester.

Hver Tirsdag: **Amatør-Aften.**

Hver Torsdag og Søndag: Specielle Festarrangementer.

Fra og med Lørdag den 3. Juli **EJNER WINDING.**
Skuespiller og Conferencier

Bordbestilling Sandvig 13.

P. E. JENSEN.

Varelotteriet

Fornyelsen til 4. Trækning med 11.400 Gevinster slutter Mandag d. 4. Juli.

Jeg har ledige Lodsedler til Salg til Fornyelsesprisen 360 Øre, benyt derfor Lejligheden til i Tide at sikre Dem en Lodseddel.

I. B. Larsen.

I Løbet af Juni Maaned ventes

Pr. eng. Pandeplader

men da Partiet er begrænset, maa vi bede om Bestillinger, som noteres i Rækkefølge. — Disse sælges kun pr. kontant.

Nordlandets Handelshus

Fruel
Drik Dyrbyes Kaffe
Mange forskellige Blandinger
faas i
PRIMA
Alt i Kolonial!

Lad Deres gamle Cykle blive som ny.

Vi oplaker og staferer Deres Cykle hurtigt og billigt. Fint og holdbart Arbejde garanteres. **Cykle- og Radio-Importøren, Allinge** v. H. Jørgensen Tlf. 156

For Tiden har vi rigelig Lager af

store californiske Blommer,
lyse græske Sult. Rosiner
Tørret bl. Frugt og Abrikoser

af særdeles god Kvalitet og som er indkøbt til passende Priser. Vi sælger gerne.

Nordlandets Handelshus

Stads.

— Aah, de er maaske for fine, hvad du, — det skal maaske være Frøkenfinger? spurgte han drilende.

— De er i alt Fald for gode til at tage fat i alle de Tidsler, svarede hun spidst og betragtede sine Hænder, der virkelig var fine og bløde, med et beundrende Blik.

Ovre hos Naboen var der ogsaa Travlhed og god Brug for alt det Mandskab, der kunde og vilde tage fat. Det var imidlertid ikke alle, der kunde, for inde i Stuen sad Husmoderen og fulgte med Øjnene de andres Arbejde. Blot hun dog kunde være med at hjælpe som sidste Aar, men Gigten bandt hendes Hænder, og der var dog saa god Brug for hende. Der skulde koges Mad, og der var saa meget andet at ordne. Men Gud ske Lov for Karen, om hun ikke havde haft hende, var det ikke godt at vide, hvordan det skulde gaa. — Næsten før Dagen begyndte, havde hun gjort hele Huset i Orden, malket, sørget for Frokost, gjort Stuerne i Stand, og saa var hun taget med de andre i Marken, den kære Pige

I det samme blev Døren aabnet. — Aah, er det dig, lille Karen! udbrød hendes Moder glad. — Jeg sad saamænd og tænkte paa dig.

— Gjorde du det, lille Mor! svarede Karen; hun var saa rød og hed af Arbejdet derude, men

Sandsbyen!

Dansant hver Aften

Nyt Orkester.

Køb KALK i Produktet

Friskbrændt Kalk
og læsKet Kalk

— er altid paa Lager i

»PRODUKTEN«

Det rigtige gode

Bageri-Flormel

til Hjemmebagning

dansk Rug-Sigtemel til Hjemb.

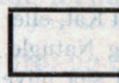
Prima Jævningsmel til Grøden

Sagogryn, Rismel, Risengryn

købes bedst og billigst i

Nordlandets Handelshus.

Fotograf Kjøller

anbefaler Bronze-Rammer i alle St. Ovale Rammer og Rammelister. Billeder indrammes

I Damecykle,

ganske ny, sælges billigt, Fredag eller Lørdag.

Chr. Jørgensens Pensionat anviser.

hendes Ansigt straaede i et venligt Smil, da hun løb hen til sin Moder og tog hendes Haand, medens hun kærligt strøg hende over Haaret.

— Det passede jo saa storartet med Arbejdet derude, nu skal jeg i et Svip faa Middagsmaden færdig, til de kommer.

Medens hun talte, puslede hun Puden. — Saa, sidder du nu ikke bedre, lille Mor? spurgte hun og trykkede et Kys paa hendes Mund.

— Du har alt for meget at bestille, min egen Karen, saa ung du endnu er; blot jeg dog atter var rask og rørig.

— Ja, bare du var, nikkede Karen, — du kan tro, det ønsker vi allesammen. — Men det med at jeg bestiller for meget, — nej, ved du hvad, lille Mor, det er jo næsten ikke andet end en Leg, det altsammen.

Hun strøg leende det lyse Haar bort fra den varme Pande.

Det faldt hende ikke ind at se paa sine Hænder, og havde hun haft Tid til at se paa dem, vilde hun have fundet, at de var solbrune og alt andet end bløde, — rigtignok ikke saa fine og velformede som Annas.

Og dog var hun vel nok den, der havde de blødeste Hænder.

Averter i NORDBORNHOLM

Solide Taburetter af Egetræ koster kun
175 Øre pr. Stk.

KØB DET I PRODUKTEN

Stor Familieførøgelse i Zoologisk Have!

Nu maa De ud og se de **3 nyfødte Løveunger**,
den **nyfødte Abeunge** og alle de smaa Gedekid,
Lam og Marsvineunger.

- ◆ Stor Abegrotte
- ◆ Stor Bjørnegrotte
- ◆ Danmarks Rekord Hunløve
- ◆ Danmarks største Hanløve

Søndag Koncert Dansant i Restaurationen
fra Kl. 16: Arvidsens Trio.

Det glade Sommerhumør udfolder sig paa STRANDHOTELLET

anført af **Richard & Bengt** med stadig nyt Repertoire.

Onsdag d. 7.: **Stor Skottefest** m. Whiskypremier
fra **S. Juuls Bodega**, København. Præmiedans
Der sker noget morsomt hver Aften!

Tlf. Sandvig 14.

Fr. Bidstrup.

Fugtig Sommerluft - Tørre Cigarer!

Thax-Patent-Tørreanlæg. **KIOSKEN.**

Har De vanskelige Fødder?

Prøv da et Par af vore anerkendte
Vandresko med Staatsvang.

Carl Larsens Skotøjsforretning, Vestergade, Allinge.

Kom og se mit store Udvalg i Sommerkjoler!

Priserne ligger fra 4,00 til 25,00. — Alle Kjoler fra sidste Aar
er nedsat til det halve. Et Parti Sommerbluser sælges for 1,00.

Allinge Messe - Th. Holm

Lev. til Vare- og Landbrugslotteriet.

BORNHOLMS DAMPVASKERI

modtager al Slags Tøj til Vask.

Indleveringssteder: **Allinge:** Købm. Fält, Storegade 34.

Sandvig: Esper Hansens Eftfl., Storegade 31.

Moderne Svømmeundervisning

ved Østersøbadet i Sandvig fra Midten af Juni til 15. Juli

12 Lektioner 10 Kr., 6 Lektioner 6 Kr.

Lad Deres Børn lære at svømme! Lær selv at svømme!

Henvendelse sker til Østersøbadets Billetkontor,
hvor ogsaa Svømmekort faas.

Else Aastedt-Sørensen.

Masser af billige Brædder

sælges i

Nordlandets Handelshus.

Alle Bornholmere og interesserede Turister maa læse

Hammershus Birks Historie

af K. E. S. Koefoed, 180 Sider, dbsp. Format illustr., 2 Kr.

Faas i Boghandelen og i Allinge Bogtrykkeri

Sommerfest
i Frelsens Hær Lørdag den
3. Juli Kl. 20.
Velkommen.

Olsker

Svinekort uddeles Lørdag
den 3. Juli fra Kl. 18—20.

Svinenævnet.

Olsker Hus- mandsforening.

De Medlemmer, der ønskes kørt
til Sommerstævnet paa Hammeren
den 15. Juli, bedes tegne sig hos
Bestyrelsen inden 10. Juli.

Store Chancer

— smaa Penge

De kan vinde et lille, dansk Hjem i
Varelotteriet, og De kan vinde en
af de andre 114.000 danske Ge-
vinster. Og saa koster en Lodseddel
til 4. Trækning endda kun Kr. 3,60.
Fornyelsen slutter 5. — Salget 6. Juli.
— Trækning 7.—9. Juli.

VARELOTTERIET

Kollektion: Frk. Olga Kofoed,
Telefoncentralen Allinge.

Biografen

Fredag og Søndag Kl. 20

Den usynlige Mand.

H. G. Wells Roman som Film.

Ekstra:

Verdens største Sensation.

Olsker.

Familier, fortrinsvis med Børn,
der ønsker at faa tildelt **Mæl-
kekort**, bedes henvende sig til
Medlemmer af det sociale Udvalg.
Sogneraadet.

En brugt Barnevogn

billig til Salg.

Fuglesangen 9, Allinge

SOMMERSKO

Stort Udvalg i Sommersko
til rimelige Priser.

Træskomager Larsen

Allinge.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afd. i Allinge

Kontortid: 9-12 2-4

Boxe r udlejes

Hasle Kalkværk

Brændt Kalk
Læsket Kalk
Cementsten

Tlf. Hasle 27

ZOOLOGISK HAVE

hver

Tirsdag og Fredag

Dansant til Kl. 1. — Arvidsens Trio.

Husk Nordlandet

naar De skal have nye **Vattæpper.**

Prima ren Vat 9,00—13,50—16,00.

Se Vinduét med Badeartikler.

PROTOKOLFABRIK

BOGBINDERI

Chr. Dideriksen

Sct. Mortensgade

RØNNE

Telefon 865

Indbinding af Bøger - Protokoller - Alle Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

● Leverandør til Biblioteker og Øens største Forbrugere

Moderne Festgaver

i SØLV, PLET og BRONCE
altid i største Udvalg hos

Conrad Hansen,

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

ved Havnen — Telefon 140

Køb Deres Forbrug af Klædninger

og ekstrafine Benklæder hos os.

Husk vort gode Arbejdstøj samt alt til Herreekvipering hen-
hørende, da det er billigt og godt. Vi har et meget stort La-
ger i Metermaal som Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærred, Drejler og
alt henhørende til Manufaktur. Ikke at forglemme vort store
Lager af Trikotage og Garn. Vi har alt — kom og køb —
De skal nok blive tilfreds.

Jens Hansen. Tlf. 29.

Strikkede Klude og Uld

købes til højeste Pris. — Leverandør til Landbrugslotteriet

Deres Fordel

ved Avertering i „Nordbornholm“ er
den store Udbredelse, Bladet har;
det kommer i hvert Hjem i Allinge-
Sandvig og Omegn, helt til Hasle,
Klemensker og Rø. De faar med an-
dre Ord Forbindelse med alle Deres
Kunder paa een Gang.

Benyt de billige Kvartals-Annoncer;
for kun **10 Kr. i Kvartalet** kan De
faa en Annonce, hvori Teksten kan
skiftes 3 eller 4 Gange i Løbet af
Kvartalet. Lad os give Dem et Forslag.

Ring til „Nordbornholm“ Telf. 74.

Moderne Korsetter,

Hofte- og Brystholdere!

Er Figuren over Middel, trænger Skikkelsen
til Støtte — kom da ind og se vort store
Udvalg til passende smaa Priser.

Nordlandets Handelshus

Averter i NORDBORNHOLM

Havemøbler, Liggestole, Haveparasoller,

KØB DET I PRODUKTEN

Servus fortæller om sine Dagbogsoptegnelser og Minder

— Fortsat fra forrige Uge —

Hvorfor kalder vi egentlig de gamle italienske Byer med tyske Navne? Er det fordi vore Bedsteforældre i Skolen benyttede tyske Landkort? Turin, Genua, Majland, Florents, Venedig, Rom, Neapel! Hvor det lyder barbarisk mod de klingende originale Navne: Turino, Genova, Milano, Firenze, Venezia, Roma og Napoli! — Særlig Rom minder os om en nordisk L'homme-Aften, hvor Toddyen damper i Glassene — og saa har Roma intet med Rom at gøre — heldigvis! — Man tænker ikke over det før man kommer derned, og benytter man de germanske Navne, bliver man ikke forstaaet.

Genova la superba (den prægtige) bærer sit Navn med Rette; thi det er et stolt Syn at se denne gamle Handelsstad med den store, naturlige Havn ligge smilende i Sollys med Huse, Kirker og Paladser stræbende op ad Bjerghøjderne.

Og dog er det Genova, som nu udbreder sig for vort undrende Blik, ikke det samme, som det var i dets Velmagtsdage — i det 12. og 13. Aarhundrede, da det efterhaanden havde samlet al Handel, underlagt sig Korsika, Cicilien, Kreta, Bosperus, Krim, da dets Handelsflaade herskede over Havene og bragte Asiens, Indiens og Afrikas Rigdomme med sig hjem. Korsfarerne vidste at fortælle om Genovas Pragt, og Byen bekriegede og ødelagde efterhaanden sine mægtige Rivaler, Pisa og Venezia, indtil Nemesis ogsaa ramte den, saa den hensygnede under Fremmedaag.

Skønt nu forenet med Moderlandet, nydende en vel tiltrængt Fredsperiode, nationalt set frigjort, har Byen dog mistet sit selvstændige Præg, og de mange engelske Firmanavne, Skibe og Mæglerkontorer vidner om, at Genova endnu ikke er frigjort for fremmed Kapital.

Hvilket Liv, hvilken Færdsel er der ikke i Hovedgaderne paa den vældige Færdselsaare, der hedder Strada Balbi, Strada novissima, via Garibaldi, via Carlo Felece, Fontana Morosa og Nunziata, som omslutter Havnevarteret og danner Byens Palsaare, thi de øvrige Gader er kun smalle Gyder (Vichi, Vicoletti) — saa smalle at ingen Vogn kan passere, og ofte saa stejle, at de bestaar af lutter Trappetrin. Hver Fodsbred er taget i Brug, og det ser pudsigt ud, at der tværs over Gaderne mellem de mange Etage-Vinduer er spændt Snore, hvorpaa alle Slags intime Klædningsstykker hænger og flager for Vinden. Husfruernes Tørreplads!

Foreløbig holder vi os i Hovedgaderne med de prægtige Paladser og de rige Kunstsamlinger: Dogepaladset, Palazzo reale, Balbi etc. Palazzo Durazzo, Municipio, Andrea Doria med pragtfulde Haver. Af Byens 80 Kirker er Domkirken opført i sort og hvidt Marmor. Ad mange brede Trappetrin kommer vi ind i de indre, overdaadigt udstyrede Rum. Her er stille og fredeligt; men nedenunder paa Børsen summer det som i en Myretue, og i den smalle Sidegade med

de blankslidte Marmorfliser maa man albu sig frem.

En Børsmatador, der læser de sidste Avisnyheder, medens han forcerer Gaden tæt op ad os, viser os Vej til Posthuset, hvor vi hviler ud og læser Breve fra Danmark. Saa gaar vi igen paa Jagt efter Seværdigheder.

Her er Academia di belli arti, Teater, Universitet og en prægtig Statue af Christopher Columbus. Blandt de Stormænd, Genova har fostret, er Amerikas Opdager og Andrea Doria, som reddede Byen i Trængselsperioden.

St. Lorenzo-Kirke i Genova.

I Kirkernes Gravkapel og oppe paa Campo Santo kan man studere Byens Historie, alle de gamle Slægter, som betød noget, ligger der under rigtprydede Marmorsarkofager. De Dødes Have er som et stort Kunstmuseum; der er ofret Formuer paa disse Gravkammer Udstyrelse, og sjeldne tropiske Planter, Palmer og Kæmpekaktus blomstrer mellem Gravene.

Men det brogede Virvar inde i de smalle Gader mellem de høje Huse i Vicoletti interesserer os mest. Skønt Gaderne er smalle, maa der dog være Plads til de smaa, aabne Boder, thi de handlende slæber deres Varer ud paa Gaden, og Haandværkeren sidder derude og fletter Kurve eller forsaaler Fodtøj. Et Solsejl har han spændt over sit Hoved, og selv om det er paa Solsiden, er der dog mere luftigt end inde i de lumre Stenhuse. Men varmt er her unægtelig, særlig i Eftermiddagsol. Man maa helst søge opefter gennem de stejle Gader, op mellem Vinhaver, helt op under Bymurene og de gamle Bastioner. Først naar Solen sænker sin glødende Kugle i det blaa Middelhav, naar Himmel og Hav antager de vidunderligste Metalfarver, naar de fjerne Alpetoppes Sne glitrer som Guld, da bliver Aftenen mere sval, og naar Mørket sænker sig over den store Stad, naar Skibenes Laterner tændes og de mange Lys flimrer der nede i den rastløse By, naar Stjernerne myldrer frem paa den høje, dybblaa Himmelhvælvning, da er det som at opleve et Tusind og en Nats Eventyr.

Sct. Hansormene lyser i Græsset, rundt om os svirrer lysende Biller ud og ind som prægtige Ildfunker. Vi morer os med at fange nogle og anbringer dem i vor Haand, idet vi søger at regne ud, hvor mange der skal til for at have Lys nok til at læse et Brev.

Men tys! nu lyder smægtende Mandolintoner fra Nabohaven og en klar Kvindestemme synger:

„Santa Lucia — santa Lucia!“

Vi forlader Genova. — Gennem Corso Aurelia følger vi Sporvognen ud ad den smukke Byport mod Syd langs den klippefyldte Kyst gennem Forstæder og Villakvarterer. Disse ligger spredt, thi Pladsen er snæver, ofte skraaner Bjergene stejlt ned mod Havet, og Vejen er hugget ind i Klippen som en Afsats eller gennem Bjergene som en Tunnel. De nøgne, skarpe, forvitrede Skær minder om den bornholmske Nordkyst, blot i større Format, og Havet er dybt og mørkt helt ind til Kysten, hvor Bølgesprøjtets hvide Skum lægger sig i de smalle Kløfter.

Vi har stor Lyst til at bade i det friske, aabne Hav, men mindes Middelhavets glubske Hajer og betænker os.

Hvor der op ad Bjergene er afsat lidt Muld, trives en yppig Vegetation, særlig grovtornede, kødfulde Kaktus og den ejendommelige flere Meter høje karakteristiske Aloe.

Dette er altsaa Revieraen, Middelhavets lovpriste Kyststrækning, der aabner Øjet for stadig vekslende Motiver, fulde af Skønhed og Harmoni. Over Kløfterne fører gamle romerske Stenbroer, bygget i Rund- eller Spidsbuestil. Under en af disse, i en lille, sandet Vig, er nogle Mænd beskæftiget med at opsamle Muslinger. Her faar vi Lejlighed til at tage Bad.

I smalle, dybe Dale, der munder ud langs Kysten, ligger smaa Byer indeklemte; de største er Nervi og Recco. Stadig oprulles nye Perspektiver, og gamle, interessante Borge og Oldtidsruiner ligger oppe paa Bjerghøjderne.

Er her skønt om Dagen, da er Nætterne som et Eventyr. — At tænke paa at sove i et af disse skumle, lumre Stenhuse og slaas med Væggetøj og Kakkellakker — umuligt! Vi gaar og gaar til Trætheden overvælder os. Saa lægger vi os i Græsset paa en Afsats under Vinranker. Maanen kaster Sølvstråler paa Havet, og de uregelmæssige Klippeformationer er som Silhuetter, mørke, skarpe, fantastiske. Her er ingen Nattekulde, ingen Dug, ingen Myg — kun de uskadelige Ildfluer! — og svøbende os i vore Shirtingsposer, sover vi ind til en ny og straalende Dag.

Ved Recco falder Bjergene stejlt mod Kysten, og Vejen fører ind over Bjergene gennem Tunneler og over Broer, hvorfra man ser ned i dybe Kløfter. Vild, forreven, øde er denne Bjergegn. De smukke Palmer og Oliventræer er afløst af forkrøblede Fyrretræer, de saakaldte Pinjer. Store, sorte Slinger soler sig langs Vejkanten. Vi gør Jagt paa dette modbydelige Kryb og slaar dem ihjel med vore Stokke — ingen Mennesker møder vi heroppe i denne Bjergørken, og da vi langt om længe naar et ensomt Hus, spørger vi en Mand om det er den rigtige Vej. Han kalder paa Sønnen, en taaars Dreng, og byder ham følge os.

Skønt vi ikke mener det er nødvendigt, følger Drengen os næsten en Mil, og vi har megen Morskab af hans morsomme Fagter og Fortællemaade. — Den italienske Landbefolkning er yderst høflige og forekommende, særlig naar jeg tilfældig slaar min Jakke til Side. Maaske antager de os for Pilgrimme, som skal til Pavestaden, thi jeg bærer her nede i Varmen som Sweaters en Roklubstrøje fra Roskilde med Klubbens Mærke: et stort Malteserkors, anbragt paa Brystet.

Nu gaar Vejen atter i Ziksak nedad til en lille Villaby, hvor vi vil gøre Indkøb. Der findes vist kun Hoteller i Byen, thi vi blev vist ud til et Marketenderi for en Soldaterlejr — en lille interessant Teltby, hvor vi blev visiteret; men vore Pas toges gyldige, og vi kunde købe, hvad vi havde Brug for. — Bl. a. læskede vi os med nogle fortræffelige røde Vandmeloner.

Saa kom vi atter ned til Kysten, til Vinhaverne og Kastanjeskovene ved Rapello og Chiavara, to store Turistbyer med broget Torvehandel og smukke Palmeanlæg nede ved Stranden. Her findes mange smukke Bygninger i forskellig Stil. Et Kirketaarn er endda bygget skævt. Hvorfor skal Pisa og Bologna alene have Æren!

Vi benytter atter Lejligheden til at bade; det forfrisker efter de anstrængende Marcher op og ned over Bjergene. Ved et Badested hviler vi ud og skriver Breve ved en Afsats under skyggefulde Træer. Trappetrin fører herfra ned til Stranden fra Hotellerne, saa vi har Udsigt til det muntre Badeliv og det elegante Publikum, som promenerer forbi.

En ung Pige kommer springende op ad Trappen og spørger os, om

vi har set en nærmere betegnet Dame og Herre, antagelig hendes Forældre. Det faldt mig vanskeligt at svare paa italiensk, og hun spørger da om vi er fra Frankrig. — Nej! — Englændere? — Nej! Hun blev nysgerrig, og jeg maa i en Blanding af fransk og engelsk fortælle hende, der er Englænderinde, at vi er fra Danmark, og at Trangen til at se os om i Verden havde ført os gennem Tyskland, Frankrig og Sveitz ned til det smukke Italien, hvor vi vil se Roma og Napoli.

Det er en selvstændig lille Dame, som vedbliver at spørge os ud, skønt Forældrene nu har set hende og gentagende kalder: Alice! — Tilsidst maa Faderen tilbage og hente hende.

Hvad var det, der fik dette forventede Rigmandsbarn til betaget at høre paa os Proletarer? Blev hendes Øjne aabne for en anden Verden, et andet Liv end det, hun var vant til. Følte hun i al sin Luksus maaske ogsaa Lyst til som Fuglen at kunne flyve frit omkring?

En lille forpjusket Rose havde hun glemt i Græsset. Jeg tog den op og lagde den i min Dagbog.

Fortsættes i næste Nr.

Nordbornholms Adressfortegnelse!

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. 11f. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, P., Nørreg., All. Tlf. 69

Bygningssnedker

Jørgensen, Th., Sandvig Tlf. 5y

Cykler og Cyklereparation

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.
Mikkelsen, A., Allinge. Tlf. 102

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjeller Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30

Guldsmed

Hansen C., Havneg. All. Tlf. 140

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Isenkram og Porcelæn

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmand

Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x
Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77 79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Tegn Aarsabonnement paa Nordbornholm - kun 1 Kr. Kvartalet

Den helt rigtige

Permanent udfører vi nu med den nye Taco Luxus Maskine. — — Moderne Dampkammer System. Alt iberegnet — og dog kun **otte Kroner!**

Barber Johs. Larsen Tlf. Allinge 53

Malermestre

Jacobsen Ludv., Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge. Tlf. 5
Hansen, Jens, Allinge Telefon 29

Modeforretning

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Ipsen, P. C. Nygade, Tlf. All. 113

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge. Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All.-Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4, Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælast og Tømmer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Teglværk

M. Bloch Tlf. Allinge 127
Mursten, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Hansen C., Havneg. All. Tlf. 140
Liljerøth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Sønderg. Allinge

Vaskerier

Mogensen, A., Tejn T.. 117 x
Indlevering til Bornholms Dc.mpvaskeri.

Vognmænd

Bohn, Emil, Sønderg., All. Tlf. 46
Christensen, Andr., All., Tlf. 49
Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkøret
Munch, Humledal, Tlf. Rø 46 v
7 Personers Vogn

Optagelse i Adressfortegnelsen

koster kun 2 Kr. Kvartalet
Ekstra Linier 1,50.
Absolut billigste Avetering